

ÁLLAMI KITÜNTETÉST KAPOTT VARGA LÁSZLÓ

GYERMEKEINK JÖVŐJÉT SZOLGÁLJA AZ EGYETEM

Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetést kapott augusztus 20-a alkalmából a városrészünkben élő Varga László nyugalmazott református lelkipásztor, püspökhelyettes, volt országgyűlési képviselő, a Pallas Athéné Domus Mentis Alapítvány kuratóriumi elnöke. A kitüntetést Kecskemét város szellemi, anyagi gyarapodásáért, jó hírnevének öregbítéséért, valamint rangjának, vonzerejének emelése érdekében végzett maradandó értékű tevékenységéért, példamutató életútja elismeréseként adományozták számára.

- 2007-ben megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét, 2008-ban pedig Kecskemét önkormányzata Pro Urbe díjat adományozott Önnek. Hogyan értékeli a most kapott kitüntetést?

- Igazán meglepő volt, amikor megkaptam azt az előzetes értesítést, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr állami elismerésben kíván részesíteni. Bár ennél közelebbi nem derült ki a levélből, nyilatkozni kellett, hogy elfogadom vagy nem. Ezt mindenkitől megkérdeztek – attól is, aki később visszaadta, amit épp emiatt az előzetes gesztus miatt utólag már becstelennek tartok. Különösen megtisztelő számomra ez a kitüntetés azért is, mert a törvény szerint tíz éven belül csak „rendkívüli esetben” szoktak ismételt magas rangú állami elismerést adományozni.

- Lázár János a Pesti Vigadó épületében tartott átadó ünnepségen megerősítette, hogy csak a kétségbevonhatatlan teljesítmény az, ami a nemzeti büszkeség aranyfedezetét biztosítja. Ön számos szolgálati területen állt helyt: volt lelkipásztor, püspökhelyettes, főigazgató és parlamenti képviselő is. Óvodákat, iskolákat, konferenciaközpontokat hozott létre. Sok más között az Ön nevéhez köthető a nyárlőrinci Emmaus-ház és a kecskeméti Sion Nyugdíjasházak megépítése. Mi motiválta mindebben és mi az, amire az utóbbi tíz év közéleti szerepvállalásában a legbüszkébb?

- Olyan tálumot kaptam, hogy az építkezés, a tervezés, előregondolás gyermekkoromtól kezdve mindig bennem volt. Ezt már középiskolai tanáraink is észrevették és éltek vele. Lelkészként és közéleti személyként is jellemző volt rám, ebből fakadóan az utóbbi tíz évben is elég sok munkám volt – 2008-ig az egyházkerületnél, de nyugdíjazásom után sem tudtam igazán megpihenni. Mindazt, amit tettem, hitből tettem. A református kollégium rendszerváltást követő újraindításakor, és később is nagyon sokszor tapasztaltam, hogy tervezni is csak úgy érdemes, ha Isten szándékára bízva, hittel és alázattal végzem a rámbízottakat: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői” (Zsolt 127,1). Ehhez kapcsolódó emlékem, hogy amikor a kilencvenes évek végén tervbe vettük az iskola bővítését, vendégünk volt Orbán Viktor miniszterelnök úr. Nem véletlenül helyeztük a fogadóhelyiségbe a tornacsarnok és uszoda tervezetét. Észre is vette, s megjegyezte, hogy ez igen nagyszabású terv, vajon mennyibe fog kerülni. Azt feleltem, hogy pontosan nem tudom, de úgy hatszázmillióba. - S miből gondoljuk megépíteni? - kérdezte. - Hitből - feleltem én. Rám nézett, s azt mondta: - Az se semmi!

Az Úristen az életutamat úgy vezette, hogy számos, szinte csak hitből kezdeményezhető feladatot bízott rám, melyek külső nézőpontból a lehetetlenséggel voltak határosak. Ami pedig nem valósult meg, nem keserített el, mert bizonyos voltam abban, hogy ezt valamiért Isten nem akarja. Folytatva a tíz év felidézését, a 2010-es választáson lettem országgyűlési képviselő. Bár a munkánkról azt szokták mondani, csupán az a dolgunk, hogy jókor nyomjuk a gombot, az én tapasztalataim korántsem fedik le ezt az egyszerűsítést. Amire büszke vagyok – bár ezt a szót nem szeretem, mert nem keresztény kifejezés, inkább hálás vagyok az Úristennek azért, ami ebből az időszakból biztosan a nevemhez kapcsolódik –, az a Kulák Emléknap, mert ezt az egyéni képviselői javaslatomra fogadta el 2012-ben az országgyűlés. Azóta minden év június 29-én, Péter-Pál napján emlékezünk meg a kuláküldözés áldozatairól.

Nagyon örültem annak is, hogy részese lehettem az új Alkotmány elkészítésének, mert azt elég sok belső beszélgetés, vita előzte meg. Meg kellett azért harcolni, hogy az alaptörvényünk leszögezze: Magyarország keresztény állam, és értékrendjében az elsők között szerepel a család. Elmondhatom az elmúlt tíz évért és az elmúlt nyolcvanért is, hogy „Soli Deo Glória”, „Egyedül Istené a dicsőség”, ahogy Kálvin legkedvesebb hittétele is mondja.

- Részt vett az új egyházi törvény előkészítésében. Személyes elkötelezettséggel szorgalmazta a hit- és erkölcsstanórák bevezetését az oktatásba. Hogy látja most ezek megvalósulását?

- Az egyházi törvény újrafogalmazásához mi a kereszténydemokrata frakcióban elkészítettünk egy tervezetet, amit az utolsó pillanatban módosítottak. Ne kérdezze, hogy miért. Az volt a parlamentben eltöltött időszakom egyik legnagyobb tanúsága, hogy a politika más, mint a hit és az egyház. Amikor azt mondják, hogy valami „politikai kérdés”, akkor az ember nyel egyet, és tudomásul veszi. Bethlen Gábor mondta: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet”. Ennek igazsága szerint tevékenykedem én is. Végül a miénknél megengedőbb egyházi törvény lett elfogadva, mindenestre ez is jól kiszűri azokat a szervezeteket, amelyeket az egyházaknak járó kedvezmények megszerzése céljából hoztak létre. Mi azt szerettük volna, hogy az egyház név csak a keresztény egyházakat illesse meg, de ma már tágabb értelemben használják. A szűrő mégis működik, és az egyházi törvény immáron harmadik változata is alkalmas arra, hogy tisztességes mederben tartsa a nem hagyományos értelemben egyházi szervezetek tevékenységét is.

Ami a hit- és erkölcsstan oktatásának szükségességét illeti, ebben a protestáns egyházak kezdettől egyetértettek. Az utolsó percben Erdő Péter bíboros úr is hozzájárulását adta, így vált kötelezővé 2013 szeptemberétől a felekezeti hit- vagy az erkölcsstan órán való részvétel felmenő rendszerben az általános iskola 8 évfolyamán. A hosszas megfontolás tárgya nem a hittanórák bevezetésének szükségessége volt, hanem az a kérdés, hogy a kötelezően bevezetésre kerülő erkölcsstanórákat vajon ki, milyen képzés után, és milyen értékrendet alapul véve fogja majd tartani. Ezt azért meséltem el, mert az elmúlt három év azt igazolta vissza, hogy a bevezetett tanítási modell erkölcsstan része az, ami gyengébb lábakon áll. A mi református intézményünkben például működőképes volt, hogy a nem református diákok saját felekezetük hittanórájára járjanak, és fordítva: más keresztények, mint például a baptisták elfogadták, ha a hozzájuk járó gyermekek a református hitoktatást választják – hiszen ezzel még nem váltak hűtlenné a hitükhöz, gyülekezetükhöz. Azon túl, hogy fontosnak tartom ezt a keresztény ökumenikus együttgondolkodást, a hittanra és az erkölcsstan oktatására vonatkozóan is érvényes: a tanított anyagon túl óriási szerepe van a tanár, hitoktató személyének, hitelességének a gyerekek világképe, világlátása alakulásában.

- Feleségével, Ilonával négy gyermeket neveltek fel, és már a 11. unokájukat várják. Nem könnyű a mai világban továbbhagyományozni az Ön által képviselt keresztény értékrendet. Mi ennek a legfőbb akadályozója, és hogyan küzdenek meg ezzel?

- A mindenkori divat és a tömeghatás az, ami ennek legfőbb hátráltatója. Ahogyan a Bibliában is olvasható, van keskeny út és van széles út. Az utóbbin sokkal könnyebb haladni, hiszen a tömeg is errefelé sodor. A családi nevelésünkben próbáltunk arra törekedni, hogy adott helyzetben senki ne a könnyebb utat válassza, hanem azt a nehezen járható keskeny ösvényt, amit a tisztesség és az egymás iránt való felelős gondolkodás jellemez. Azt, hogy ezt a szemléletet mennyire sikerült továbbadni, nem is annyira a gyerekeimen, mint inkább az unokáimon tudom lemérni, akik már nincsenek közvetlenül a hatásunk alatt. Feleséggel együtt nagy örömmel látjuk, hogy – Istennek hála – nem mennek annyira a tömeggel, a divattal, mint a kortársaik.

- Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke 2014-ben Önre bízta a kecskeméti egyetemfejlesztés alapítványi tisztét, ami 12-15 milliárdos fejlesztési projekt kézbe tartását jelenti. Milyen személyes okok vezették arra, hogy ezt az embert próbáló feladatot elvállalja, s folyamatos ellentámadások keretében is végezze?

- A történet évekkal ezelőtt kezdődött azzal, hogy a parlament folyosóján odajött hozzám Matolcsy elnök úr: „- Laci bácsi! Csináljunk-e Kecskeméten egyetemet?”... - Persze, hogy csináljunk! – adtam meg az egyetlen lehetséges választ. Úgy gondolom, azt, ami előbbre viszi a várost és az országot, minden nehézségével együtt vállalni kell, s vállalom is mindaddig, amíg testi-szellemi erővel bírom. Emlékszem, ahányszor nagymamámát kérdeztem a hogyléte felől, mindig azt válaszolta, amit mostanában én is: „Tudod, fiam, ahhoz való képest...”. Ebben benne volt minden: a kora, a betegségei, az aktuális gondok és az is, hogy mindezek ellenére jól van, és az Úr segítségével végezni tudja a napi feladatát. Nekem óriási segítség, hogy egytől egyig olyan munkatársakkal dolgozom, akikben száz százalékig megbízok.

A feladat nagy volumenére való tekintettel már kezdetben felmerült, hogy vagy az alapítvány alkalmazotti létszámát kell megnövelnünk, vagy pedig létre kell hoznunk egy projektcéget. Az utóbbi mellett döntöttünk, így jött létre a Pallas Athéné hat alapítványát magába foglaló Kecskeméti Duális Oktatás Zrt. (KEDO Zrt.), amelynek kimondottan az építkezés lebonyolítása a feladata. Ez annál is inkább időszerű volt, mert a mi alapítványunk a maga feladatát már 2015. december 31-ig elvégezte. Túl vagyunk az Izsáki úti kórház bontásán, a terület telekké alakításán, a leendő objektum megtervezésén és engedélyeztetésén.

- A Pallas Athéné Domus Mentis Alapítvány Bács-Kiskun megyében, kiemelten Kecskeméten támogatja a felsőfokú közgazdasági, pénzügyi szakemberképzés meghonosítását és szakirányú, illetve interdiszciplináris kutatások indítását. Szeptember elején közel ezer hallgató kezdte meg tanulmányait a Kecskeméti Főiskola és a Szolnoki Főiskola összevonásával létrehozott Pallasz Athéné Egyetem kecskeméti karain. Az alkalmazott tudományok egyeteme cím megszerzése és a Gazdálkodási és Menedzsment alapszak indítása mellett 1500 hallgatót befogadó új campus is épül az egykori Izsáki úti kórház helyén. Hogyan áll ez a beruházás?

- 2016 elején komoly akadályba ütköztünk. A jogi egyeztetést követő közbeszerzési eljárás lefolytatása teljes egy év kiesést jelent a munkálatok folytatásában. Nagy örömeinkre szolgál, hogy 60 nappali és 30 levelező hallgatóval a Gazdálkodási és Menedzsment szak első

évfolyamának képzése elkezdődhetett a székházunk épületében és a GAMF termeiben. A tanév második felére elkészül a székházunkban egy 60-70 fős diákotthon is. A 2017 szeptemberétől induló új karra már 150 hallgató felvételét tervezzük. Az épülő campus megközelítőleg 30 ezer négyzetméternyi területén öt épületben kap majd helyet az oktatási, az igazgatási-adminisztrációs és a kulturális központ, a könyvtár, valamint egy teljesen új kollégium. Az új egyetemi városrészt gyalogos felüljáró köti majd össze a Műszaki Főiskolai Karral, és a Sport utca felett a Rudolf laktanyával, ahol egy családi sport és rekreációs központot épít Kecskemét önkormányzata. A Pallas Athéné-alapítványok közös beruházásában épülő campus teljes átadása 2018 szeptemberére várható.

- A Pallas Athéné-alapítványok oktatási, tudományos és kutatási tevékenysége, ezen belül is pénzügyi és közgazdasági képzése mennyiben képvisel újat, mást, mint amit az állami szféra által támogatott felsőoktatási rendszer kínál?

- Nemrégiben beszélgettem egy – a közgazdász képzésben évtizedeket eltöltő, ma is aktív – szakemberrel. Megkérdeztem tőle, hogy a közgazdászok milyen arányban képviselik a régi, illetve az új közgazdasági gondolkodást. Meglepetésemre azt mondta, hogy tízből nyolcan még a szocialista érából rendszerváltás idejére kinövő neoliberais gazdaságtudományt támogatják. Nem véletlen, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapokmányának és társadalmi felelősségvállalási stratégiájának megfelelően kiemelt feladatának tekinti a pénzügyi kultúra hazai fejlesztését, és az ezt lehetővé tevő modern közgazdasági gondolkodás alakítását. Ennek érdekében gazdasági nyereségből jelentős összegekkel finanszírozza a gazdasági képzéshez kapcsolódó intézményrendszer és infrastruktúra bővítését nemcsak Kecskeméten, hanem az ország más városaiban, például Pécsen és Budapesten is, ahol a Corvinus Egyetemhez köti együttműködési szerződés.

A közvetlen cél az, hogy egyelőre egy szűkebb szegmensen nagy hatékonysággal létrehozson egy olyan előremutató képzést, melynek végzett hallgatói nemcsak a jelen, de a jövő század kihívásainak kezelésére is alkalmas gazdasági szemlélettel kezdenek tevékenykedni. Fontos, hogy már most legyen egy olyan rétege a nemzeti gazdálkodást megvalósító szakembereknek, akik másként gondolkodnak. Ezt képviseli az unortodox, az én szóhasználatomban egyszerűen csak „új” gazdaságpolitika, amelynek egyik jellemzője, hogy a lakosság adóterheinek növelése helyett a gazdaságilag erős piaci szereplők megadóztatásával, újszerű pénzügyi és befektetési politikával próbálja előteremteni a gazdaság fellendüléséhez szükséges alaptőkét, és stabilizálni az állam pénzügyi helyzetét. Ennek működőképessége már bizonyított, hiszen ha összehasonlítjuk az ország jelenlegi gazdasági mutatóit azzal az összeomlás-közeli állapottal, amiben a 2010-es kormányváltáskor volt, az eredmények magukért beszélnek. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter tevékenysége alatt került sor többek között az IMF-től való leválásra is, amit e kis ország életében óriási sikerként könyvelhetünk el. Az alapítványok révén életre hívott új képzési struktúra és tartalom olyan előrelépést jelent, ami a felsőoktatás hagyományos rendszerében jóval hosszabb idő alatt valósulhatott volna meg.

Kada Erika interjúja

Megjelent 2016. 09. 22-én Kecskeméten

a Hunyadvárosi Hírmondó IX. évfolyam 17. számában